

[Lütken.]

fået bygget disse systemer op, må vi selvfølgelig prøve at finde ud af, hvor vi får tingene lagt mest praktisk, og det synes jeg, man kan tage ganske fordomsfrit på. Hvis vi må erkende, at Kommunernes Landsforenings formand har ret, skal det altså over i kommunal regie, men når man efter en saglig gennemgang af dette problem frem til, at det er mest hensigtsmæssigt, at det bliver liggende i den statslige regie, som det gør nu, må vi altså nå frem til det. Det er ikke et spørgsmål, som politisk kan ophidse nogen. Dette her drejer sig, så vidt jeg kan se, udelukkende om at få det mest praktiske system gennemført.

De øvrige ting skal jeg ikke komme nærmere ind på. Vedrørende spørgsmålet om marginalskatteprocenten og den dertil hørende ændring af fradragene må jeg sige, at jeg har ikke tro på, at det system er bedre end det, vi nu har, og som vi har forbedret igennem skatteudvalgsarbejdet, således at det nu er muligt at få nogle trækprocenter, der i højere grad kommer til at svare til virkeligheden, så man ikke kommer ud for den ulykkelige situation, som man på grundlag af de direktiver, der var givet af den forrige finansminister, er kommet ud for at folks trækprocent var sat alt for lavt. Jeg tror, at således som det system, vi nu har, er forbedret, skal det have en chance for at køre ind. Med hensyn til opkrævningen og den slags ting må det for mig være afgørende, at man giver tingene en mulighed for at blive indarbejdet, man må gøre sine erfaringer, og når man så har opbygget systemet, skal der væsentlige ulemper til, før man skal foretage større ændringer i det. Selve det ikke at ændre på systemet er nemlig i og for sig en fordel, så der skal noget til, før man efter min mening skal kaste sig ud i alt for store ændringer.

Jeg kan slutte med at sige, at vi vil se fordomsfrit på de her fremsatte forslag. Nogle af dem tror vi ikke særlig meget på, andre ting kan vi stille os noget mere positivt over for, men det er klart efter vor mening, at tingene skal gennemdrøftes i skatteudvalget, og det må blive på grundlag af den diskussion, der så skal tages stilling til, om der skal foretages ændringer i den eksisterende kildeskattelovgivning.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jens Foged): Jeg takker da for den modtagelse, forslaget har fået. Der var i ingen af indlæggene nogen speciel modvilje, og jeg tror derfor, at mulighederne for at komme til et resultat ligger inden for rækkevidde.

Når venstre nu har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning, er det, fordi vi i årevis har ment, at der var ting, der ikke gik, som de skulle i dette system, og det er da vist også den almindelige skatteydernes opfattelse indtil i dag. I fjor foreslog venstre i skatteudvalget stort set det samme, men sagen blev ligesom henlagt, der blev ikke gjort nævneværdigt ved arbejdet, og det er jo den måde, hvorpå man kan sylte noget her i folketinget.

Når vi nu foreslår det på denne måde i form af et forslag til folketingsbeslutning, er det for at give udtryk for, at vi mener det alvorligt, at folketinget ikke kan lade sagen ligge og bare lade årene gå. Der er så store skavanker i øjeblikket, at selv de klogeste folk uden for tinget, der arbejder med disse systemer, næsten daglig i dagspressen gør folketinget opmærksom på, at vi kan ikke fortsætte. Det kan da gerne være, at formanden for Kommunernes Landsforening, borgmester Henning Rasmussen, måske var en af de røster, som vi alle lyttede til med særlig interesse, bl. a. fordi han jo virkelig tegner et firma, der har stor betydning i det offentlige. Han gav udtryk for, at vi bør, og jeg forstod på ham snarest muligt, komme i gang med en revision af denne lov. Han gav meget stærkt udtryk for, at denne centraliserede administration, der finder sted i Kildeskattehuset — jeg tør ikke engang bruge helt så stærkt et udtryk, som han brugte — men at denne koncentrerede administration fandt han aldeles urigtig, og deri er jeg enig med ham.

Det gamle skattesystem var — og det kan jeg måske bedst sige på venstres vegne, fordi vi jo ikke stemte for dette nye system — i realiteten et højdepunkt i et kultursamfund af nogenlunde rigtig beskafning. Det var noget definitivt. Det var noget, der var bragt i orden. Der var ingen diskussion. Når selvangivelsen var udfyldt og gennemgået af skatterådene, var der ingen diskussion. Nu er der en årelang og en daglig diskussion for enkeltborgere, som følger sig trådt for nær,